

[Vagn Bro.]

steret har været i hvert Fald gennem de senere Aar, vilde der blive adskillig Ro om mange af disse Institutioner.

Naar der i Betænkningen siges, at de Argumenter, der har været anført imod offentlig Votering, kan der ikke tillægges nogen afgørende Vægt, vil jeg kun gøre den Bemærkning, at selv om jeg for mit Vedkommende og nogle af mit Partis Medlemmer kan tænke os en Forhandling om denne Sag, mener vi dog, at der i høj Grad er fremført Argumenter til Begrundelse af den nuværende Voteringsform. Jeg vil i saa Henseende blot henvise til den Fremstilling, der er givet af den nuværende Højesteretspræsident i det Udvalg, hvori han havde Sæde, og hvor jo for øvrigt et af de Argumenter, han fører frem, nemlig dette, at der nu er Adgang for de enkelte Dommere til at votere afgjort uden nogen Paavirkning udefra, jo i Virkeligheden faar Tilslutning fra et andet Medlem nemlig fra Højesteretssagfører Bache, saaledes at dette Argument, om jeg maa sige, har Flertal. Men der er adskillige andre Grunde, som tidligere har været fremført, og som jeg ikke skal gentage her, der i alt Fald gør, at naar det afgjort store Flertal i mit Parti ikke ønsker at ændre heri, staar det i høj Grad paa en saglig og fast Begrundelse.

Saa er der endelig det sidste Spørgsmaal, som den højtærede Minister vil nyløvgive om, nemlig Nævningernes Deltagelse i Strafudmaalingen. Jeg maa jo sige, at de Argumenter, den højtærede Minister her har hentet fra Udlandet, er i alt Fald relativt svage. Jeg ser, at det eneste Forhold, der nogenlunde svarer til Lovforslagets Udformning, er en Lov af 5. Marts 1932 i Frankrig. Hvorledes den har virket, er vist ikke kommet til Offentlighedens Kundskab heroppe, og det er i Virkeligheden den eneste Lov, der henvises til i Betænkningen. Jeg ser ganske vist, at de i Slovakiet og Karpatherrusland ogsaa har et Forhold, som peger i den Retning, men selv i de to sidste Lande gør man det dog paa den Maade, at Retsformanden er til Stede under Nævningernes Behandling af Bevisspørgsmaalet.

Jeg skal ikke have noget imod at drøfte dette Forslag, som jo paa en Maade er en Slags Indpodning af Domsmandssystemet i Nævningesagerne. Jeg maa sige, det har faaet en temmelig skarp Kritik, en kraftig Bekomst fra Retsplejeudvalgets Side, men det er et Forhold, vi kan drøfte. Jeg erkender, at der er en Mangel ved Nævningeinstitutionen, og det er derfor vi foretrækker Domsmandsinstitutionen. Det var rart og ogsaa

formaalstjenligt, om de læge Elementer kunde være med i Udmaalingen, og derfor skal de Bemærkninger, jeg her har fremført, ikke forstaas paa anden Maade, end at vi ogsaa vil gøre dette Forslag til Genstand for Drøftelse.

Jeg kan slutte disse Bemærkninger med at sige, at vi finder, at Tidspunktet til at foretage Ændringer ikke er inde efter den Afslutning, vi bragte den store Reform til for ganske faa Maaneder siden, men at vi selv sagt skal tage ethvert Forslag op til saglig Bedømmelse, og selv om vi ikke i Dag kan medvirke til hurtig Gennemførelse af disse Ændringer, kan der maaske ved Forhandling opnaas Resultater, som ad Aare kan betyde Resultater for Lovgivningen.

Pürschel: Jeg skal stræbe at fatte mig endnu kortere end det ærede Medlem, der nu forlod Talerstolen, saa meget mere som der jo ikke, hvis man skal dømme efter Besætningen i Salen, synes at være nogen glubende Interesse for det Lovforslag, der her behandles.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro paastod jo principalt Afvisning, men indlod sig dog paa en Realitetsdrøftelse. Det kan ikke nægtes, at der er en Del, der taler for den principale Paastand. De Argumenter, der fremførtes af det ærede Medlem paa Venstres Vegne, findes ogsaa af mange af mit Parti at rumme noget meget rigtigt, og det kan ikke være andet end, at naar man, som den højtærede Justitsminister gjorde det, da han forelagde dette Forslag, lægger saa stærk Vægt paa at faa alle Ændringerne samlet og optrykt for derved at skabe en Ud gave af Retsplejeloven, som er let haandterlig i Praksis, saa rejser det Spørgsmaal sig, om man nu, lige efter at have naaet dette Maal, paa ny skal begynde at ville reformere paa Loven.

Det er et Argument, der har en Del Vægt, og naturligvis maa det præge ens hele Stilling overfor Lovforslaget. Men jeg skal for mit Vedkommende være villig til at drøfte de Spørgsmaal, der her er rejst. Jeg anser mange af dem for at være særdeles betydningsfulde, og jeg kan for de allerflestes Vedkommende henvise til, hvad jeg tidligere har sagt.

Jeg er nu som før Tilhænger af offentlig Votering og mener at have anført særdeles gode Argumenter derfor. Jeg tror, en Deling af Højesteret vil blive en Nødvendighed, med den udvidede Adgang til Procedure, man har givet. Det tror jeg i Virkeligheden er en af de Ting man hurtigst vil komme til at staa overfor, hvis man skal